तदेवंसप्रपंचमुपवर्ण्यनिष्प्रपंचमनुवर्णयन् प्रणमति नमोस्त्विति वृत्तिभिर्दर्शनादिभिः नभस्वान्वायुः तस्येवऊतिः लीलायस्यतस्मै ॥ ४४ ॥ सस्मितंमुखांबुजंदिदृक्षूणांनोऽस्मच्चक्षुरादिकरणगोचरंयथाभवत्येवंचात्मानंदर्शय ॥ ४५॥ भक्तेच्छाऽनुवर्तित्वंचतवबहुशोदृष्टमेवेत्याह तैस्तैरिति यन्नोदुर्विषहमशक्यंकर्म तद्भगवान्स्वयमेवकरोतिहि ॥ ४६ ॥ नचबहिर्मुखानामिवत्वद्भक्तानामस्माकंत्वय्यर्पितानिपूर्वपुण्यानिविपरीतफलानिभवितुमर्हंतीत्याह ॥ क्लेशोभूरियेषु अल्पंसारंफलंयेषु यद्वा विफलान्येवसकामानांकर्माणि तवार्पितंतुनतथेति ॥ ४७ ॥ तत्रावैफल्यमुपपाद

नमोऽस्तुतस्माउपशांतशक्तयेस्वाराज्यलाभप्रतिपूरितात्मने ॥ गुणेषुमायारचितेषुवृत्तिभिर्नसज्जमानायनभस्वदूतये ॥ ४४ ॥ सत्वंनोदर्शयात्मानमस्मत्करणगोचरम् ॥ प्रपन्नानांदिदृक्षूणांसस्मितंतेमुखांबुजम् ॥ ४५ ॥ तैस्तैःस्वेच्छाधृतैरूपैःकालेकालेस्वयंविभो ॥ कर्मदुर्विषहंयन्नोभगवांस्तत्करोतिहि ॥ ४६ ॥ क्लेशभूर्यल्पसाराणिकर्माणिविफलानिच ॥ देहिनांविषयार्तानांनतथैवार्पितंत्वयि ॥ ४७ ॥ नावमःकर्मकल्पोऽपिविफलायेश्वरार्पितः ॥ कल्पतेपुरुषस्यैषसत्त्वात्मादयितोहितः ॥ ४८ ॥ यथाहिस्कंधशाखानांतरोर्मूलावसेचनम् ॥ एवमाराधनंविष्णोःसर्वेषामात्मनश्चहि ॥ ४९ ॥ नमस्तुभ्यमनंतायदुर्वितर्क्यात्मकर्मणे ॥ निर्गुणायगुणेशायसत्त्वस्थायचसांप्रतम् ॥ ५० ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेअष्टमस्कंधेअमृतमथनंनामपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ श्रीशुकउवाच एवंस्तुतःसुरगणैर्भगवान्हरिरीश्वरः ॥ तेषामाविरभूद्राजन्सहस्रार्कोदयद्युतिः ॥ १ ॥

यति अवमः अल्पोऽपिकर्मकल्पः कर्माभासोऽपिईश्वरार्पितश्चेद्विफलायासायनकल्पते हियस्मात्सएषईश्वरःपुरुषस्यात्मा अतएवदयितोहितश्च नह्यात्मनिदयितेहितेचार्पितंनिष्फलंस्यात् ॥ ४८ ॥ अनंतफलत्वमाह यथाहिमूलावसेचनंस्कंधानांशाखानांचभवति ॥ ४९ ॥ एवंसत्यपित्वदर्पितकर्मणांत्वद्भक्तानामस्माकंयन्निमित्तमिदंदुःखमितित्वमेववेत्सीत्याशयेनाह नमइति दुर्वितर्क्याण्यात्मकर्माणिस्वभावचेष्टितानियस्यतस्मै ॥ ५० ॥ इत्यष्टमेटीकायांपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ षष्ठेपुनस्तुतिर्विष्णावाविर्भूतेसुरैःकृता तन्मंत्रेणासुरैःसाकममृतार्थेमहोद्यमः ॥ १ ॥ सहस्रार्काणामुदयेद्युतिरिवद्युतिर्यस्य ॥ १ ॥